

Ὁ Δημοσθένης Ρούσσος (Russo) εἰς τὴν μελέτην τοῦ Gheorghe Etolianu (Γεώργιος ὁ Αἰτωλός), ἀφειληφθεῖσαν εἰς τὰ Studii istorice greco-române, I σ. 37-43, ὁμιλεῖ διὰ μακρῶν περὶ τῶν Καντακουζηνῶν τοῦ 16^{ου} αἰῶτος.

Ὁ Γεώργιος Αἰτωλός (1525-1580), ἐντὸς τῶν Μύθων τοῦ Αἰσώπου, τοὺς ὁποίους ἐστιχοῦρησε, ἔγραψε: ἓν ἐγκωμιαστικὸν ποίημα πρὸς τὸν Μιχαήλ Καντακουζηνόν, ἕτερον δὲ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀνδρόνικου Καντακουζηνόν, ἀμφότερα ἐκδοθέντα ὑπὸ Σπ. Λάμωρου ἐν "Ν. Ἑλληνομνημονι" 9 (1912) σ. 259-264. Ἐντὸς τούτων ἔγραψε (τὸ 1568) διαλογικὸν ποίημα ἀναφερόμενον εἰς τὴν διένεξιν τῶν Καντακουζηνῶν μετὰ τὴν ἀρχόντισσαν Κιάζραν καὶ τὸν υἱὸν τῆς Πέτρων τὸν Νεαρόν, ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας (1559-1568), ἐκδοθὲν ὑπὸ N. Bănescu, Un poème grec vulgaire relatif à Pierre le Boiteux de Valachie, Βουκουρέστι 1912.

Ὁ Μιχαήλ Καντακουζηνός ὁ ἐπικληθεὶς Σεϊτάνογλου εἶναι (κατὰ τὸν Russo, σ. 38) ἡ πλεόν ἐνδιαφέρουσα προσωπικότης μεταξύ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅσοι ἀνεδί-
 χθησαν ἰσχυροὶ παρὰ τῇ ὕψη Πύλῃ κατὰ τὸν 16^{ον} αἰῶνα. Μὲ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ
 παρὰ τῷ Μεγ. Βεζύρη Μωχαμέτ Σοκόλη, μὲ τὴν τεραστίαν του περικοσίαν, κεδνήδυσαν
 ὅχι πάντοτε ἐντίμως, μὲ τὴν ἐπιτροπὴν του εἰς τὰ Σουλτανικὰ ἀνάκτορα, ὅταν ἐφορμή-
 θενε γονακικὰ κλπ., ὁ Μιχαήλ Καντακουζηνός κατεβίβαζε καὶ ἀντεβίβαζε οἰκου-
 μενικούς πατριάρχας, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας καὶ τῆς Μολδαβίας κλπ.

Διὰ τὰ συνδεθῇ πρὸς τὴν ἰσχυρὰν οἰκογένειαν τῶν Καντακουζηνῶν, ἡ ἀρχόντισσα
 Κιάζνα, μήτηρ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Πέτρου τοῦ Νεαροῦ (1559-1568), ἔδωκεν ὡς σύζυγον
 τὸ 1566 εἰς τὸν ἀδελφόν του Σεϊτάνογλου, τὸν Ἰωάννην Καντακουζηνόν, τὴν θυγατέρα τῆς Μαρίας.
 Αἱ λεωτομέριαι τοῦ περιπετειώδους τούτου γάμου εἶναι γνωσταὶ ἀπὸ τὸν Crusius (Turco-
 graphia σ. 274) καὶ ἀπὸ τὸν Χρονογράγον τοῦ Δωροθέου Μοτιμβασίως (ἐκδ. 1818 σ. 443).
 Εἰς τὰ γεγονότα ἐκεῖνα ἀναγέρεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Βάνεσκου ἐκδοθέν ποιήματι τοῦ Γεωργίου Αἰτωλοῦ.
 Ὁ Russo ἐν τέλει (σ. 42-43) παρέχει βιβλιογραφίαν περὶ Καντακουζηνῶν, ἐν ᾗ σημειοῦνται.

Crusius, Turcograecia. — Gerlach, Türkisches Tagebuch.
 Τὰς ^{σχετιμῶς} ~~ἐκδόσεις~~ τῶν δύο τούτων παρῶν μετέφρασε γαλλιστὶς ὁ Legrand,
 Recueil de poèmes historiques en grec vulgaire, Paris 1897 σ. 1-15. — Βλέπε καὶ
 Daponte, Éphémérides Daces, ἐκδ. Legrand, Paris 1880, τὸμ. 1, σ. 003-554. —
 Πρβλ. I. C. Filitti, Archiva Gheorghe Grigore Cantacuzino, Βουκουρίστι, 1919, σελ.
 XX-XXV. — Ὁ Ν. Iorga ἐν Documente Hurmuzaki, τῆς 14, μέρος Α' (1915)
 σ. 55-56 δίδει ἀποσπασματὰ ἀπὸ τοῦ ἔργου τοῦ Γεωργίου Αἰτωλοῦ τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ Βαϊνέσκου.

Ὁ Ροῦσσοσ, αὐτόθι σελ. 38, σημ. 1, ἀφιερώνει μαυρὰν ὑποσημείωσιν εἰς τὸν
 υἱὸν τοῦ Μιχαήλ Σειτάνογλου, τὸν Ἀνδρόνικον Καντακουζηνόν.